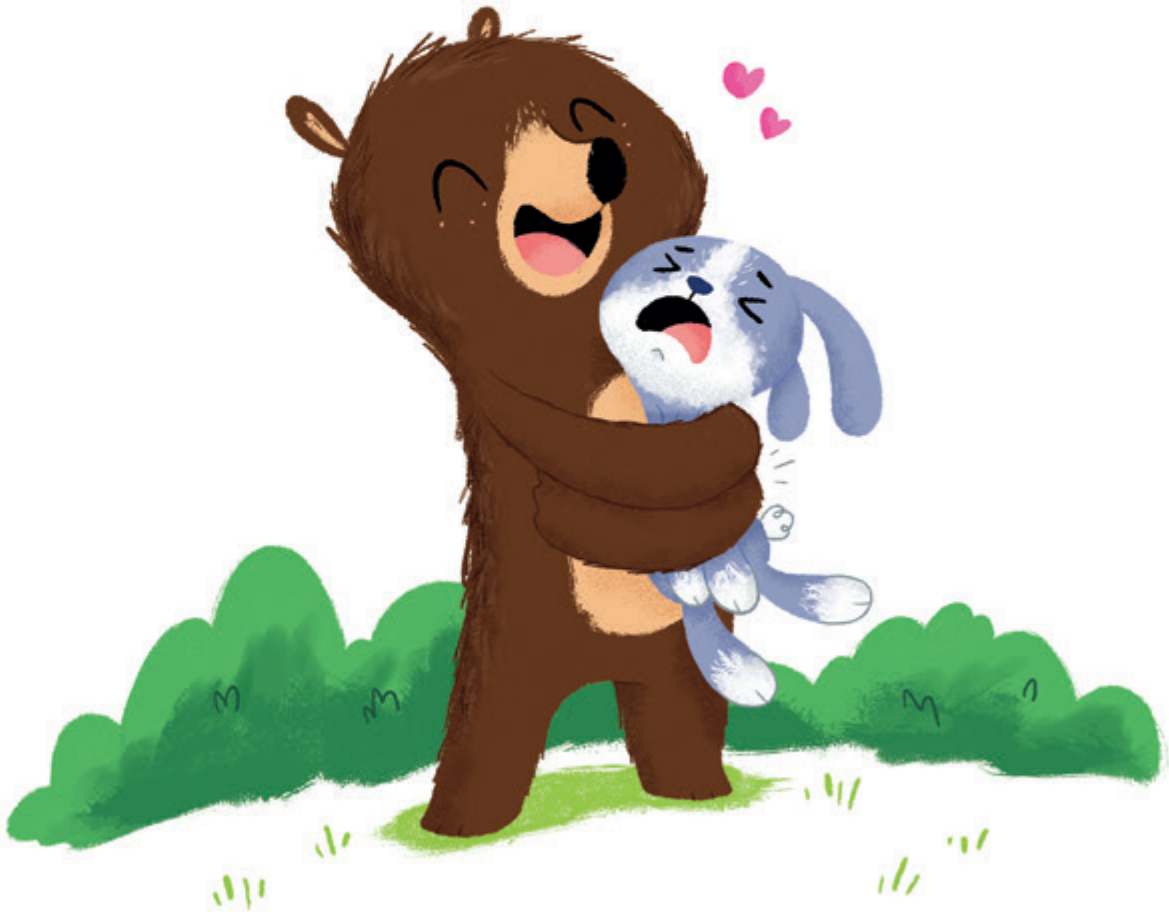




Hän räpyttelee tassujaan
kuin olisi lähdössä lentoon,
rummuttaa pöytää ja
hyppelehtii ympäriinsä.

Bum-Bum haluaisi näyttää kaikille,
miten iloinen hän on, ja hän rutistaa
Peppiina Pupua täydestä sydämestään.
Mutta Peppiina huutaa: "Au, päästä irti!"



Bum-Bum juoksee ja juoksee ja juoksee.

Hän ei näe isoa puunjuurta.

Hän törmää siihen
ja päätyy pam-poing-mäiskis pyllylleen maahan.





Kirjavan leijan lisäksi Pellervo Possun
askartelema maatila hajoaa
satojen tuhansien miljoonien
palojen paperisilpuksi.

Ja Lenni Leppäkertun nakerteluomppu
on litistynyt pannukakuksi.

"Mitä nyt? Mitä?"
kuuluu yhtäkkiä jostain läheltä.
"Minä olen Kikka Kimalainen, ja kukas sinä olet?"

Pieni karhu nostaa kuononsa uteliaana ilmaan:
"Bum-Bum."





"Miksi sinä itket, Bum-Bum?"
Pikkukarhu kertoo Kikalle turvonneista kukonvarpaista,
hajonneesta leijasta ja omenamössöpannukakusta.

"Toiset lapset eivät pidä minusta",
hän nyhkyttää.